

Preludij, Passacaglia i Fuga za kvartet saksofona

Haubrih, Ivan

Master's thesis / Diplomski rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Pula / Sveučilište Jurja Dobrile u Puli**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:137:622772>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial 4.0 International / Imenovanje-Nekomercijalno 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-12-04**

Repository / Repozitorij:

[Digital Repository Juraj Dobrila University of Pula](#)

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli
Muzička akademija u Puli
Odsjek studija glazbene pedagogije

IVAN HAUBRIH

PRELUDIJ, PASSACAGLIA I FUGA ZA KVARTET SAKSOFONA

Diplomski rad

Pula, 2024. godine

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli
Muzička akademija u Puli
Odsjek studija glazbene pedagogije

IVAN HAUBRIH

PRELUDIJ, PASSACAGLIA I FUGA ZA KVARTET SAKSOFONA

Diplomski rad

JMBAG: 0303082969, redoviti student

Studijski smjer: Glazbena pedagogija

Predmet: Osnove kompozicije 1

Znanstveno područje: Umjetničko područje

Znanstveno polje: Glazbena umjetnost

Znanstvena grana: Kompozicija

Mentor: Massimo Brajković, red. prof. art.

Pula, rujan 2024. godine

SADRŽAJ

1.	Uvod	1
2.	Dodekafonski niz u kompoziciji <i>Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona</i>	3
3.	Formalna struktura <i>Preludija</i>	4
4.	Formalna struktura <i>Passacaglie</i>	7
5.	Formalna struktura <i>Fuge</i>	20
5.1.	Ekspozicija.....	22
5.2.	Prvi međustavak.....	27
5.3.	Središnji dio.....	28
5.4.	Drugi međustavak	30
5.5.	Završni dio	31
6.	Partitura kompozicije <i>Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona</i>	32
7.	Zaključak	55
8.	Literatura	56
9.	Sažetak	57
9.1.	Summary	58
10.	Prilog: Dionice kompozicije Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona	59

1. Uvod

Mnogi su pojedinci tijekom povijesti bili nadahnuti za ostavljanje *glazbenoga traga* za sobom. Od prvih pokušaja notnih zapisa pa sve do današnjih digitalnih zapisa zvuka i nota možemo primijetiti postojanje ljudske potrebe za stvaranjem i očuvanjem stvorenoga. Proučavajući zapisane skladbe, dobivamo uvid u sadržaj koji nam izvorni autor želi prenijeti – bila to sreća, tuga, uzbuđenje ili bilo koja druga emocija. Implikacija te činjenice je da glazba, ali i umjetnost općenito, mora imati emociju koju prenosi, što je i logično – kada ne bi bilo emocije, ne bi bilo ni umjetnosti. Velik je korak ohrabriti se i kročiti u svijet kompozicije, otvoriti se beskonačnim mogućnostima upravljanja zvukom, ali to je ujedno nužan korak da bi umjetnost mogla postojati.

Izvođači svih glazbenih vrsta uvježbavaju već stvorena djela i izvode ih pred publikom. Dobar će izvođač najprije sam iskusiti doživljaj djela koje želi prirediti, a zatim će se potruditi što vjernije prenijeti taj doživljaj publici koja će slušati djelo. Na taj način publika u jednoj izvedbi glazbenoga djela prima nove informacije i obogaćuje svoj život – kvalitetna umjetnost često potiče na razmišljanje, izaziva naša životna stajališta i ujedno nas razvija kao ljude, a u širemu kontekstu razvija i zajednicu. *Simbioza* skladatelja i izvođača nužna je u glazbenoj umjetnosti jer bez skladatelja nema izvođača, kao što nema ni izvođača bez skladatelja.

U ovome ču radu predstaviti kompoziciju koju sam skladao – *Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona*. Riječ je o kompoziciji koja uvodi elemente moderne glazbe u glazbene oblike tipične za baroknu glazbu. Kompozicija *Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona* prvo je cjelovito djelo koje sam skladao. *Preludij* je uvodna kompozicija brzoga tempa, a *Passacaglia* i *Fuga* sastavljene su od tema koje koriste dodekafoniju, skladateljsku tehniku 20. stoljeća. Ideja je ovoga djela predstaviti neke od modernih skladateljskih tehnika i proširiti repertoar za kvartet saksofona – zanimljiv sastav mnogobrojnih mogućnosti.

Napomena: Svi primjeri od 2. do 5. poglavљa nalaze se „in C”, odnosno u zvučnome opsegu. Partitura priložena na kraju rada zapisana je u prikladnim transpozicijama.

Saksofon je instrument izrađen od metala, ali uvrštavamo ga u drvene puhače instrumente zbog usnika i prstometra sličnoga klarinetskomu. Prema Despiću (1986) saksofon se odlikuje osobitim mogućnostima, poput zvučne karikature, groteske, *glissanda* te artikulacijskim efektima. Nastao je u 19. stoljeću. Mehanizam saksofona sličan je oboi, ali češće se povezuje s klarinetom zbog sličnoga usnika i tehnike sviranja. Postoje razne varijante saksofona, a najčešće su sopranino-saksofon, sopran-saksofon, alt-saksofon, tenor-saksofon, bariton-saksofon, bas-saksofon i kontrabas-saksofon. Saksofon je vrlo prisutan u modernim vrstama glazbe, naročito u *jazzu*. Iako tradicionalno nema veliku ulogu u „umjetničkoj“ glazbi, svakako je riječ o instrumentu koji se može opsežno koristiti u „ozbiljnoj“ glazbi, što pokazuje sve opsežnija literatura za klasični saksofon.

Kvartet saksofona je sastav koji se sastoji od četiriju saksofona: sopran-saksofona, alt-saksofona, tenor-saksofona i bariton-saksofona. Sva su četiri navedena saksofona transponirajući instrumenti – sopran-saksofon i tenor-saksofon su „in B“, a alt-saksofon i bariton-saksofon su „in Es“. U praksi možemo reći da sopran-saksofon zvuči veliku sekundu niže od zapisanoga, alt-saksofon veliku sekstu niže, tenor-saksofon oktavu i veliku sekundu niže te bariton-saksofon oktavu i veliku sekstu niže od zapisanoga. Budući da je saksofon virtuzni instrument, takav sastav ima mnogobrojne mogućnosti. U mojoj kompoziciji svaki od četiriju saksofona ima samostalnu dionicu, a njihov odnos sačinjava višeglasje.

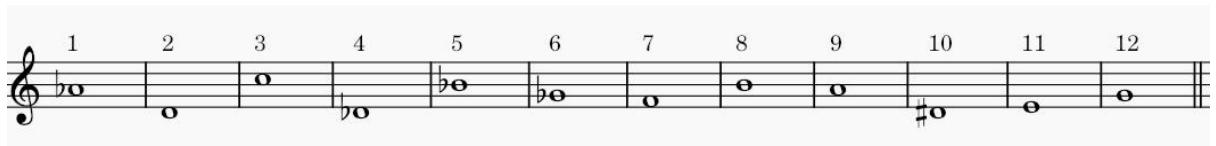
Primjer 1. Usporedba registarskih varijanti saksofona.¹

¹ Izvor: MusicalMag (2004), <https://musicalmag.com/different-types-of-saxophones/>.

2. Dodekafonski niz u kompoziciji *Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona*

Tema za kompoziciju *Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona* proizišla je iz dodekafonskoga niza. Dodekafonija je kompozicijska tehnička u kojoj je svih 12 tonova iz kromatske ljestvice jednako te su jednako zastupljeni u skladbi. Ton se može ponoviti tek nakon što je nastupilo preostalih 11 tonova. Pri stvaranju niza od 12 tonova pazi se na izbjegavanje redoslijeda intervala koji bi upućivali na ljestvice ili harmonijske funkcije. Niz od 12 jednakog zastupljenih tonova nazivamo dodekafonskim nizom. Uobičajeno je označiti tonove u nizu brojkama od 1 do 12 da bi se lakše pratio tijek skladbe.

Moj dodekafonski niz (*Primjer 2.*) prati sva gore navedena pravila. Tema *passacaglie* sastoji se od dvaju nastupih nizova, s osnovnim i retrogradnim kretanjem, a tema fuge sastoji se od jednoga nastupa niza.

Primjer 2. Moj dodekafonski niz potpisani brojkama.

Česte su kompozicijske tehničke retrogradno (*zrcalno*) kretanje, inverzija i retrogradna inverzija. Niz se kreće retrogradno kada se kreće od 12 prema 1 *unatraške*, u inverziji se zadržavaju razmaci između tonova uz promjenu smjera (uzlazni intervali postaju silazni, i obrnuto), a retrogradna inverzija spaja obje tehničke – u retrogradnome su nizu obrnuti silazni i uzlazni intervali. Niz također može mijenjati početni ton na bilo koji od 12 tonova. Kada bismo zbrojili sve mogućnosti, dobili bismo rezultat od četiriju nizova na svakome od 12 tonova, što predstavlja ukupno 48 nizova.

3. Formalna struktura *Preludija*

Preludij je glazbeni oblik koji je tradicionalno uvod u kompoziciju poput fuge. U 19. stoljeću preludiji postaju samostalne skladbe. Preludiji su generalno skladbe slobodnijega sadržaja, a dijele se na figurativne, homofone, polifone i mješovite.

Moj je preludij figurativan. U brzome je tempu i pretežno se sastoji od *šarenila* harmonijskih progresija. U početku akorde sastavljaju dionice sopran-saksofona, alt-saksofona i tenor-saksofona, dok u bariton-saksofonu možemo zapaziti basove tonove. Od 27. takta nadalje možemo primjetiti da se tenor-saksofon pridružuje bariton-saksofonu, a sopran-saksofon i alt-saksofon ostaju kao druga skupina.

Preludij započinje četirima akordima, unutar kojih bariton-saksofon izvodi prva četiri tona iz mojega dodekafonskog niza. Ta četiri takta imaju funkciju *pozdrava* i dinamičnoga početka. Od 5. do 22. takta riječ je o jednostavnome nizanju akorda; bariton izvodi basov ton na 1. i 3. dobu, a ostali glasovi sastavljaju akorde na 2. i 4. dobu. U 7. i 11. taktu kratki su prijelazi koji *razbijaju* ritmičku figuru. U 23. taktu dolazi do promjene mjere – mjera postaje 9/8, ali tempo ostaje isti. U 26. taktu mjera se vraća u 4/4, no već u sljedećemu taktu nastavlja se 9/8. U 31. taktu mjera se ponovno vraća u 4/4. Od 33. do 40. takta možemo primjetiti da su dionice bariton-saksofona i tenor-saksofona u frazama od po tri note, kao u valceru. Sopran-saksofon i alt-saksofon još uvijek izvode tonove na 2. i 4. dobu. U 44. taktu slijedi povratak na ritamsku strukturu s početka skladbe. Od 47. do 56. takta jasno su odvojene dionice u dvjema grupama: sopran-saksofon i alt-saksofon te tenor-saksofon i bariton-saksofon. Potom je 57. takt kratka kadenca od četiriju fraza u dionici alt-saksofona koju će izvođač virtuzozno izvoditi. U 58. taktu *agresivno* nastavljaju tenor-saksofon i bariton-saksofon, a sopran-saksofon i alt-saksofon prate ih *na kontru*. Preludij završava trostrukim ponavljanjem istoga akorda.

Primjer 3. Taktovi 13. – 20.; homofona građa pretežno prisutna u preludiju.

Primjer 4. Taktovi 27. – 30.; složena mjera.

Musical score for orchestra and piano. The score consists of four staves. The top two staves are for the piano, with dynamics *mp*. The third staff is for the first violin, labeled "a la waltz". The fourth staff is for the cello, also labeled "a la waltz". Measure 33 starts with a forte dynamic. Measures 34-36 show a repeating pattern of eighth-note chords. Measure 36 ends with a forte dynamic.

Primjer 5. Taktovi 33. – 36.; *dijalog* donjih i gornjih glasova.

Musical score for orchestra. The score consists of four staves. The top staff is for the first violin, dynamic *mp*, with a rubato instruction. The second staff is for the cello. The third staff is for the bassoon. The fourth staff is for the double bass. Measure 57 shows a series of eighth-note chords with grace notes, followed by a fermata over the bassoon and double bass staves.

Primjer 6. Takt 57.; rubato u dionici alt-saksofona.

4. Formalna struktura *Passacaglie*

Passacaglia je glazbeni oblik sporoga do umjerenog tempa u trodobnoj mjeri. Karakteristična je po ostinantnome basu, odnosno temi u basu koja se „uporno” ponavlja. Tema je najčešće u obliku rečenice, dakle, ima četiri ili osam taktova. Dok se tema ponavlja u basu, ostali glasovi izvode varijacije. Uobičajeno je da se najprije iznosi tema u basu bez harmonizacije, a potom se uključuju ostali glasovi s varijacijama koje postupno postaju sve složenije.

Tema moje *passacaglie* sastoji se od dvaju nastupa istoga dodekafonskog niza. Niz najprije nastupa u cijelosti, a zatim se pojavljuje retrogradno. Tema se sastoji od osam taktova i partitura je grupirana u po četiri takta, tako da se jasno može pratiti tijek skladbe.

Primjer 7. Tema *passacaglie*; niz se kreće od 1 do 12, a zatim retrogradno od 12 do 1.

Ova *passacaglia* kombinira dodekafonski niz s akordima unutar harmonijskih funkcija, što je odstupanje od uobičajenoga atonalnoga karaktera dodekafonske glazbe. Sastoji se od 11 varijacija. Bariton-saksofon najčešće izvodi temu, ali svaka dionica barem jednom izvodi temu. U varijacijama se mijenjaju ritam, harmonija, ugodaj, a nakraju i tempo. Varijacije postupno uvode sve veći kontrast da bi došlo do *napetoga kraja*. Na kraju je *attacca*, dakle, fuga se izvodi odmah nakon završetka *passacaglie*.

Prvi je nastup teme u bariton-saksofonu koji većinu skladbe ponavlja temu, u skladu s ostinantnim basom koji je uobičajeno obilježje *passacaglie* kao glazbenoga oblika. Prve tri varijacije osmišljene su kao uvodne varijacije. Od 4. do 7. varijacije postupno raste napetost, a 8. varijacija vrhunac je djela. Potom 9. varijacija smiruje napetost, a 10. varijacija naglo unosi promjenu tempa. Zatim 11. varijacija nastavlja u tome ugodaju, nakon čega slijedi kraj.

The musical score consists of three staves of music for baritone saxophone. The top staff begins with a tempo of $\text{♩} = 82$. The middle staff starts at measure 7 with dynamic *mf*. The bottom staff starts at measure 13 with dynamics *p* and *mf*. The music features various rhythmic patterns and harmonic progressions.

Primjer 8. Tema u bariton-saksofonu i prva varijacija.

Passacaglia započinje temom u bariton-saksofonu (taktovi 1. – 8.). U prvoj varijaciji (taktovi 9. – 16.) pojavljuju se ostali glasovi u istome ritmu, sastavljajući akorde koji obogaćuju temu u bariton-saksofonu. Sopran-saksofon, alt-saksofon i tenor-saksofon nastupaju u trenucima u kojima bariton-saksofon *drži ton*, kao što je uobičajeno u višeglasju.

Druga varijacija (taktovi 17. – 24.) nastupa prema istome principu kao i prva – izmjenjuje se tema u bariton-saksofonu s ostalim glasovima. U toj varijaciji možemo primijetiti da je sadržaj *gušći* nego u prvoj, a u 20. i 22. taktu kratke su pasaže u tenor-saksofonu i alt-saksofonu.

Primjer 9. Druga varijacija.

U trećoj varijaciji (taktovi 25. – 32.) glasovi se samostalnije kreću, manje u obliku akorda, a više kao samostalne dionice. Gornji se glasovi kreću u parovima: sopran i alt (taktovi 25. – 26.), alt i tenor (27. takt) te sopran i tenor (taktovi 28. – 32.).

The musical score consists of two staves of music. The top staff begins at measure 25 and the bottom staff begins at measure 29. Both staves are in common time. The music is divided into measures by vertical bar lines. The top staff has four voices: soprano (highest), alto, tenor, and bass (lowest). The bottom staff also has four voices: soprano, alto, tenor, and bass. The notation includes various note heads (solid black, hollow white, and stems), beams, and slurs. Measure 25: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a quarter note (solid black), Bass has a quarter note (solid black). Measure 26: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black). Measure 27: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black). Measure 28: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black). Measure 29: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black). Measure 30: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black). Measure 31: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black). Measure 32: Soprano has a eighth-note pair (solid black), Alto has a eighth-note pair (solid black), Tenor has a eighth-note pair (solid black), Bass has a eighth-note pair (solid black).

Primjer 10. Treća varijacija.

U četvrtoj varijaciji (taktovi 33. – 40.) koristi se poliritmija, odnos triola i osminki, za postupno podizanje napetosti. Bariton-saksofon izvodi temu u izvornome obliku, a ostali glasovi izvode triole. To je peti nastup teme u bariton-saksofonu, a temu će u sljedećoj varijaciji preuzeti tenor-saksofon. U 33. i 34. taktu gornji glasovi izvode velike triole i nastavljaju s triolama na jednu dobu. Tenor-saksofon preuzima temu u 40. taktu u posljednjoj dobi.

Primjer 11. Četvrta varijacija; triole u prvim trima glasovima, tema u baritonu.

Slijedi peta varijacija (taktovi 41. – 48.) u kojoj tenor-saksofon preuzima temu. Prekid teme u baritonu donosi *osvježenje*. U 44. i 45. taktu možemo primijetiti tonove koji sačinjavaju temu raspoređene u sopranu i baritonu. U suštini su raspoređene osminke iz teme bez polovinki koje ih razdvajaju. Tonovi su označeni brojkama koje odgovaraju nizu.

Primjer 12. Peta varijacija; tema u tenoru i tonovi teme u sopranu i baritonu.

Šesta (taktovi 49. – 56.) i sedma (taktovi 57. – 64.) varijacija razvijaju muzičku napetost do vrhunca i sličnoga su sadržaja. Specifičnost su šeste varijacije tonovi *fis1* i *fis2* od kojih je sastavljena cijela dionica sopran-saksofona u toj varijaciji. Tema je ponovno u dionici bariton-saksofona, a tenor-saksofon i alt-saksofon zajednički izvode *staccato* osminke radi ritmično-harmonijske funkcije.

Primjer 13. Šesta varijacija; tonovi *fis1* i *fis2* u sopran-saksofonu.

U sedmoj varijaciji (taktovi 57. – 64.) tema prelazi u dionicu sopran-saksofona. U ostalim su glasovima različito artikulirane osminke, slično kao i u prethodnoj varijaciji.

The musical score consists of two staves. The top staff is in G major, indicated by a treble clef and a key signature of one sharp. The bottom staff is in C major, indicated by a bass clef and a key signature of zero sharps or flats. Both staves have a common time signature. Measure 57 begins with a single note followed by a measure of eighth-note pairs. Measure 58 shows a transition with a single note followed by a measure of eighth-note pairs. Measures 59 and 60 continue with eighth-note pairs. At measure 61, the key signature changes to A major (two sharps). The soprano part (top line) begins with eighth-note pairs. The bassoon part (bottom line) consists of eighth-note pairs with vertical stems. Measures 62 and 63 continue with eighth-note pairs. A red bracket groups the first four measures of the soprano line starting from measure 61, indicating the transition of the theme to the soprano section. Measure 64 concludes with a single note followed by a measure of eighth-note pairs.

Primjer 14. Sedma varijacija; tema u sopranu.

U kratkome odstupanju od kontinuiranoga ponavljanja teme nalazi se kratak motiv (64. i 65. takt). Prijelaz je diskretan, a pruža kratak odmor od teme i varijacija. Motiv je razložen kroz tenor-saksofon, alt-saksofon i bariton-saksofon te služi kao prijelaz u osmu varijaciju, vrhunac djela.

Primjer 15. Prijelazni motiv.

Slijedi osma varijacija (taktovi 66. – 72.), zvučni vrhunac skladbe. U toj varijaciji možemo primijetiti široko postavljene akorde. Tema se vraća u dionicu bariton-saksofona. Smisao je te varijacije uvođenje trenutka svečanosti, čak i grandioznosti, u skladbu. U drugome nastupu teme postupno se smanjuje napetost i to vodi prema devetoj varijaciji, koja ima prijelaznu funkciju do zadnjih dvaju nastupa teme. U 73. taktu nalazi se motiv koji ponovno prekida kontinuirano izvođenje teme, a isti će se motiv u devetoj varijaciji obrađivati kroz sekvencu.

Primjer 16. Osma varijacija.

U devetoj varijaciji (taktovi 73. – 80.) temu preuzima dionica alt-saksofona. Motiv iz 73. takta nalazi se i u ostalim glasovima – u sopranu u 74. i 75. taktu, u tenoru u 76. taktu te u baritonu u 77. taktu. Riječ je o tipičnoj sekvenci, ponavljanju motiva uz pomični početni ton, u ovome slučaju silaznim pomacima za veliku sekundu.

The musical score consists of four staves. The top staff is soprano, the second is alto, the third is tenor, and the bottom is bass. Measure 73 starts with a whole rest followed by a melodic line in the soprano and alto. Measures 74-75 show a continuation of this line in the soprano and alto. Measure 76 begins with a whole rest, followed by a melodic line in the tenor. Measure 77 shows a continuation of this line in the tenor. Measure 78 starts with a whole rest, followed by a melodic line in the bass. Measures 79-80 show a continuation of this line in the bass. The score concludes with a dynamic marking 'f'.

Primjer 17. Deveta varijacija.

Deseta varijacija (taktovi 81. – 89.) posebna je po promjeni tempa u 81. taktu. Tempo naglo postaje otprilike tri puta brži – „na 3” prelazi u „na 1”. Deseta i jedanaesta varijacija sadrže jednostavne, homofone melodische linije u dionici sopran-saksofona, alt-saksofona i tenor-saksofona, a temu u objema varijacijama izvodi bariton-saksofon.

The musical score consists of two staves. The top staff begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of $\text{d} = 60$. It contains four measures of music, followed by a measure of rest, and then a dynamic marking *mf*. The bottom staff begins with a bass clef, a key signature of one flat, and a dynamic marking *f*. It contains four measures of music. The score then transitions to a new section starting at measure 86, indicated by a repeat sign and a new key signature of one sharp. The top staff continues with a treble clef and a key signature of one sharp, featuring eighth-note patterns with grace notes. The bottom staff continues with a bass clef and a key signature of one sharp, also featuring eighth-note patterns with grace notes.

Primjer 18. Deseta varijacija.

Nakon desete i jedanaeste varijacije (taktovi 89. – 97.) slijedi sam kraj. Posljednji nastup teme završava u 97. taktu, a dionica bariton-saksofona sadrži ponavljanje prvih dvaju tonova iz niza, odnosno teme. Ideja je bila završiti skladbu intenzivno i dinamično te nastaviti s *attacca* prije nego što se *slegnu dojmovi* od *passacaglia*. Budući da ni *passacaglia* ni fuga nisu pretjerano brze kompozicije, poanta je ubrzanja uvođenje velikoga kontrasta da bi kompozicija uvijek ostala zanimljiva i svježa.

The musical score shows two staves of music. The top staff begins at measure 94 and ends at measure 97. The bottom staff begins at measure 98 and ends with a dynamic ff followed by an *attacca*. The music includes various dynamics such as *f cresc.*, *d.*, *>*, *f cresc.*, *f cresc.*, *f cresc.*, *(cresc.)*, *(cresc.)*, *(cresc.)*, *ff*, and *ff*. The notation also includes slurs, grace notes, and various note heads.

Primjer 19. Kraj *passacaglie*; u brzome se tempu ponavlja isti takt do nagle završnice.

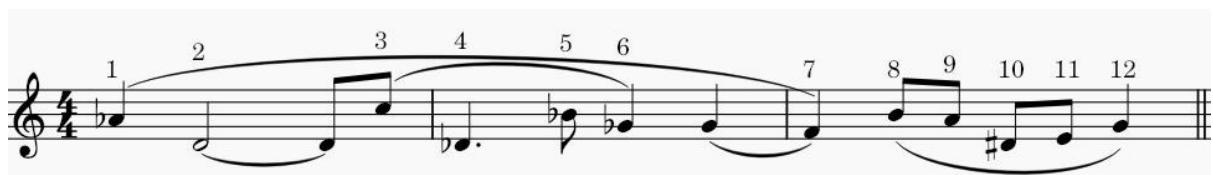
5. Formalna struktura *Fuge*

Fuga je najvažniji višeglasni glazbeni oblik. Zasniva se na temi, muzičkoj *misli* od nekoliko taktova. Svaka fuga ima tri glavna dijela:

1. ekspozicija – tema se iznosi u svim glasovima u osnovnome obliku (*dux*) ili kvintu iznad njega (*comes*);
2. središnji dio – tema nastupa više puta kroz različite glasove u različitim tonalitetima. U središnjemu je dijelu tradicionalno *najgušća* polifonija;
3. završni dio – tema se izvodi u osnovnome tonalitetu.

Uobičajeni su i međustavci između ekspozicije i središnjega dijela te središnjega i završnog dijela. Međustavci imaju ulogu prijelaza u novi dio fuge pa su često građeni od motiva iz teme.

Tema moje fuge skladana je kao dodekafonski niz (prikazan u 2. poglavlju ovoga rada), odnosno po principu da se svaki ton koristi jednom i da redoslijed tonova ne upućuje na harmonijske funkcije ili razložene akorde. Da bi od niza nastala tema, bilo je potrebno zadati ritam i definirati fraze. U drugome taktu možemo primijetiti da se ponavlja ton *ges1* (označen brojkom 6), no to je dozvoljen pomak u dodekafoniji.

Primjer 20. Tema fuge.

Ova se fuga sastoji od uobičajenih triju dijelova: ekspozicije, središnjega dijela i završnoga dijela. Tijek fuge je sljedeći:

1. Ekspozicija (taktovi 1. – 24.): ekspozicija je dvostruka, odnosno, dva se puta ponavlja izlaganje teme u svim glasovima. Redoslijed iznošenja teme je tenor-saksofon (*dux*) – alt-saksofon (*comes*) – bariton-saksofon (*dux*) – sopran-saksofon (*comes*), a u drugoj je ekspoziciji obrnuto da bi svi glasovi izveli i *dux* i *comes*. Prva je ekspozicija snažnije dinamike (*forte* i *mezzoforte*) i sadrži gušći kontrapunkt, a druga je nježnije dinamike (*mezzopiano* i *piano*) i općenito s manje sadržaja.
2. Prvi međustavak (taktovi 25. – 31.): jednostavan dvoglasni međustavak; u posljednjim trima taktovima prelazi u troglasje.
3. Središnji dio (taktovi 32. – 52.): sastoji se od dvaju dijelova – iznošenja teme u maniri punktualizma (note kratkih ritamskih vrijednosti uz duge pauze) i obrade teme augmentacijom i diminucijom. Upravo je punktualistički dio teme središnji dio fuge jer donosi iznenadenje u trenutku kada se očekuje najgušća polifonija i obrada teme.
4. Drugi međustavak (taktovi 53. – 58.): pretežno troglasni međustavak koji se temelji na punktiranome ritmu.
5. Završni dio (taktovi 59. – 64.): sadrži četverostruku *strettu*, tehniku imitacije teme u kojoj drugi glas započinje imitaciju prije nego što je prvi završio iznošenje teme. *Stretta* je četverostruka jer se proteže kroz četiri glasa. Slijede kratka kadenca i kraj.

5.1. Ekspozicija

U ekspoziciji se iznose *dux* i *comes*, kao što je uobičajeno u fugi. *Dux* je tema u izvornome obliku (u *Primjeru 20.*), a *comes* je na kvinti iznad *duxa*. Ukratko, *dux* započinje tonom *as*, a *comes* tonom *es*.

Primjer 21. *Comes*.

U prvoj ekspoziciji (označenoj slovom A; taktovi 1. – 12.) odlučio sam prvi nastup teme, odnosno *dux* dati tenor-saksofonu zbog snage njegova tona i raspona koji mi je odgovarao. Slijede *comes* u altu, *dux* u baritonu i zatim *comes* u sopranu. U drugoj ekspoziciji (označenoj slovom B; taktovi 13. – 24.) reperkusija je sljedeća: sopran (*dux*), bariton (*comes*), alt (*dux*) i tenor (*comes*). Svaki je glas odsvirao i *dux* i *comes*.

Uz temu se pojavljuju tri kontrapunkta. Prvi je kontrapunkt sastavljen od retrogradnoga niza i inverzije retrogradnoga niza. Drugi se kontrapunkt sastoji od dvaju nastupa inverzije osnovnoga niza. Treći se kontrapunkt sastoji od jednoga nastupa retrogradnoga niza. Tenor-saksofon izvodi sva tri kontrapunkta, alt-saksofon dva kontrapunkta te bariton-saksofon jedan kontrapunkt.

A

$\text{♩} = 67$

The musical score consists of three staves. The top staff uses a treble clef, the middle staff a bass clef, and the bottom staff a bass clef. Measure 4 begins with a dynamic *f*. Measures 5 and 6 show rhythmic patterns involving eighth and sixteenth notes, with measure 6 concluding with a dynamic *f*.

The musical score consists of two pages of piano music. The top page begins with a measure containing a single rest. The subsequent measures feature a melodic line in the upper staff, characterized by grace notes and eighth-note patterns, with a dynamic marking of *f*. The lower staff provides harmonic support with a steady bass line. Measure 11 on the second page continues the melodic line from the first page, maintaining the eighth-note patterns and grace notes. The bass line in the lower staff remains consistent throughout.

Primjer 22. Prva ekspozicija.

B
 13
mp
p
p
mp

16
p
mp

19
mp

Primjer 23. Druga ekspozicija.

U drugoj ekspoziciji (označenoj slovom B; taktovi 13. – 24.) bariton-saksofon izvodi temu i kratke tonove s akcentima koji su pisani na retrogradnu inverziju niza. Sopran, alt i tenor izmjenjuju se u kontrapunktu i iznošenju teme. Druga je ekspozicija napravljena u tišoj dinamici i s manje *gustom* polifonijom da bi došlo do finoga prijelaza u međustavak. Svi se kontrapunkti u drugoj ekspoziciji temelje na retrogradnome nizu osim posljednjih triju taktova prije međustavka (taktovi 22. – 24.), gdje se u dionici alt-saksofona nalazi kontrapunkt utemeljen na retrogradnoj inverziji niza.

The musical score consists of two staves. The top staff begins at measure 22 and continues through measure 24. It features three voices: soprano (g1), alto (a1), and bass (b1). The soprano and alto voices are primarily represented by eighth-note patterns with various accidentals and grace notes. The bass voice provides harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns. Measure 24 is highlighted with a large bracket labeled 'C' above the alto line, indicating a specific section of the music. The bottom staff shows the bass part for both systems, with bass clefs and note heads. Measure numbers 22 and 24 are indicated at the beginning of each staff respectively.

Primjer 23. Retrogradna inverzija niza u altu; zapisani su početni tonovi.

5.2. Prvi međustavak

Prvi međustavak (označen slovom C; taktovi 25. – 31.) nastavlja s kontrapunktom viđenim u drugoj ekspoziciji. Sadržaj se dodatno *razrijedio* i muzička napetost raste tek uključivanjem dionice bariton-saksofona (29. takt) tri takta prije razvojnoga dijela. Posebnost je prvoga međustavka inverzija osnovnoga niza koja se nadopunjuje kroz dva glasa – sopran i tenor zajednički iznose niz kroz postupak imitacije (taktovi 25. – 28.). Istom tehnikom nastavlja alt kada se tenor isključuje (taktovi 28. – 31.). U dionici bariton-saksofona nalazi se inverzija niza uz jasne ritamske akcente (taktovi 29. – 31.).

Primjer 24. Komplementarni ritam.

5.3. Središnji dio

Središnji dio (označen slovom D; taktovi 32. – 52.) započinje iznenađenjem – iznošenjem teme u punktualističkome stilu, koristeći vrlo kratke ritamske vrijednosti s dugim pauzama između nota. Tonovi teme raspoređeni su kroz sva četiri glasa i ritamski su obrađeni da bi dodatno *razbili* motoriku djela. Nakon dvaju iznošenja teme u takvome stilu slijedi iznošenje teme pomoću augmentacije i diminucije (označeno slovom E; 38. takt), s minimalnim ritamskim izmjenama. U bariton-saksofonu započinje augmentirana tema, a nastavlja se u sopran-saksofonu. Tenor-saksofon dva puta izvodi temu; prvi nastup započinje tonom *b*, a drugi tonom *c1*. U dionici alt-saksofona nalazi se diminuirana tema, a drugi nastup diminuirane teme preuzima bariton. Ponovnim naglim prekidom nastavlja se još jedan nastup teme punktualističkim stilom (označen slovom F; 44. takt), ovaj put bliži osnovnomu ritmu fuge. Na kraju razvojnoga dijela mjera prelazi u 12/8 (označeno slovom G; 47. takt), uvodeći novu ritamsku figuru u već poznatu temu. Augmentacija i diminucija i dalje su prisutne. Na taj način bariton izvodi temu, sopran i alt izvode inverziju teme u augmentaciji, a tenor temu u diminuciji. Pri drugome ponavljanju teme bariton-saksofon preuzima diminuiranu temu, a tenor originalnu.

Primjer 25. Taktovi 47. i 48.; tema u 12/8, augmentacija (sopran, alt) i diminucija (tenor).

32 1
sub *f* (2)3 4 5 6 7 8 9 10 1112
f
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
f

Primjer 26. Punktualizam – duge pauze i kratke ritamske vrijednosti.

37 E
40 *mf*

Primjer 27. Augmentacija u baritonu i diminucija u altu.

5.4. Drugi međustavak

Drugi međustavak (označen slovom H; 53. takt) građen je po istome principu kao i prvi, ali koristi retrogradnu inverziju teme, za razliku od prvoga koji koristi inverziju teme. U drugome se međustavku vraćamo u osnovnu mjeru, 4/4. Sopran-saksofon, alt-saksofon i tenor-saksofon izmjenjuju se koristeći postupak imitacije, a bariton se, nakon tri i pol takta pauze, priključuje na samome kraju (58. takt).

The musical score for the second interlude (H) is presented in four staves. The top staff is for the soprano saxophone, the second for the alto saxophone, the third for the tenor saxophone, and the bottom staff is for the bassoon. The score spans from measure 53 to measure 58. In measure 53, the soprano and alto saxophones play eighth-note patterns. In measure 54, they continue. In measure 55, the bassoon enters, followed by the soprano, alto, and tenor saxophones taking turns. In measure 56, the soprano and alto saxophones continue. In measure 57, the bassoon and the other three saxophones take turns. In measure 58, the bassoon enters again, followed by a long pause and then the bassoon re-entering at the end.

Primjer 28. Drugi međustavak.

5.5. Završni dio

U završnome dijelu (označenome slovom I; 59. takt) iznosi se tema u četverostrukoj *stretti* – sopran-saksofon, alt-saksofon i tenor-saksofon iznose temu *udaljeni* za jednu dobu. Bariton-saksofon iznosi temu u početnome obliku, uz dulji početni ton (pet doba umjesto jedne dobe). Sopran-saksofon započinje na prvu dobu 59. takta, alt-saksofon na drugu dobu, a tenor-saksofon na treću dobu, dok tema u bariton-saksofonu kreće u 60. taktu, samo početni ton traje dulje. U *Primjeru 29.* prikazan je *pomak* u glasovima.

U 63. taktu kratka je kadenca, a u 64. taktu kraj s *appogiaturom* u tenor-saksofonu.

Primjer 29. Završni dio; četverostruka *stretta*.

6. Partitura kompozicije *Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona*

Preludij

Ivan Haubrih

J = 170

Soprano Saxophone
Alto Saxophone
Tenor Saxophone
Baritone Saxophone

5

9

2

13

17

21

4

Musical score for orchestra and piano, pages 37-49. The score consists of four systems of music, each with multiple staves. The instruments include strings (violin I, violin II, viola, cello), woodwinds (oboe, bassoon, clarinet, flute), brass (trumpet, tuba), and piano.

System 1 (Measures 37-40): The piano part features eighth-note patterns. The strings play eighth-note chords. The woodwinds provide harmonic support. The brass section enters with eighth-note patterns.

System 2 (Measures 41-44): The piano part continues with eighth-note patterns. The strings play eighth-note chords. The woodwinds provide harmonic support. The brass section continues with eighth-note patterns.

System 3 (Measures 45-48): The piano part features eighth-note patterns. The strings play eighth-note chords. The woodwinds provide harmonic support. The brass section continues with eighth-note patterns.

System 4 (Measures 49-52): The piano part features eighth-note patterns. The strings play eighth-note chords. The woodwinds provide harmonic support. The brass section continues with eighth-note patterns.

53

53

p

f

f

57

rubato

mp

6 6

6

58 tempo primo

f

f

f

f

6

Passacaglia

d = 82

1

Soprano Saxophone

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

mf

9

2

17

21

Musical score page 3, measures 29-32. The score consists of four staves. Measure 29: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs. Measure 30: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs. Measure 31: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs. Measure 32: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs.

Musical score page 3, measures 33-36. The score consists of four staves. Measure 33: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs. Measure 34: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs. Measure 35: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs. Measure 36: The top staff has eighth-note pairs. The second staff has eighth-note pairs. The third staff has eighth-note pairs. The bottom staff has eighth-note pairs.

4

41

45

Musical score for piano, page 5, system 49. The score consists of four staves. The top staff starts with a rest, followed by a dynamic *f*. The second staff begins with a dynamic *p*. The third staff begins with a dynamic *p*. The bottom staff begins with a dynamic *mp*. The music features various note patterns, including eighth-note chords and sixteenth-note figures, primarily in G major (one sharp) and A major (two sharps). Measure 49 concludes with a measure ending in A major.

A musical score page showing two staves of music for orchestra. The top staff uses a treble clef and has a key signature of one sharp. It features a melodic line with various note values and rests. The bottom staff also uses a treble clef and has a key signature of one sharp. It provides harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns. Measure 53 concludes with a fermata over the top staff's last note. Measure 54 begins with a dynamic instruction 'p' (piano) over the bottom staff.

Musical score for orchestra, page 15, measures 57-60. The score consists of four staves. The top two staves are in treble clef, and the bottom two are in bass clef. Measure 57 starts with a dynamic of *p*. Measures 58 and 59 begin with a dynamic of *mp*. Measure 60 begins with a dynamic of *mp*.

6

61

ff

mf

65

mf

ff

ff

mf

69

mf

mf

mf

mf

74

78

82

Musical score for orchestra, piano, and strings, showing three staves of music with dynamics and crescendos.

Staff 1 (Piano/Oboe):

- Measure 86: Dynamics: p , p , p , p . Articulation: accents above notes.
- Measure 90: Dynamics: p , p , $b\text{p}$, $b\text{p}$, $b\text{p}$.
- Measure 94: Dynamics: $b\text{p}$, $b\text{p}$, $b\text{p}$, $b\text{p}$, $b\text{p}$.

Staff 2 (String Quartet):

- Measure 86: Dynamics: p , p , p , p . Articulation: accents above notes.
- Measure 90: Dynamics: p , p , p , $b\text{p}$, $b\text{p}$.
- Measure 94: Dynamics: p , p , p , p .

Staff 3 (Orchestra):

- Measure 86: Dynamics: p , p , p , p . Articulation: accents above notes.
- Measure 90: Dynamics: p , p , p , $b\text{p}$, $b\text{p}$.
- Measure 94: Dynamics: p , p , p , p .

Dynamics and Crescendos:

- Measure 94: f cresc.
- Measure 98: f cresc.
- Measure 102: f cresc.
- Measure 106: f cresc.

98

(cresc.) - - - - - ff

(cresc.) - - - - - ff

(cresc.) - - - - - ff

(cresc.) - - - - - ff attacca

Fuga

A $\text{♩} = 67$

Soprano Saxophone

Alto Saxophone

Tenor Saxophone f

Baritone Saxophone

4

4

7

mf

2

9

3

f

mf

11

B

mp

p

p

3

14

p

3

mp

17

Four staves of musical notation for a string quartet. The notation includes eighth and sixteenth note patterns, dynamic markings like $\text{f} \#$, p , and mp , and various articulations such as accents and slurs.

19

Four staves of musical notation for a string quartet. The notation includes eighth and sixteenth note patterns, dynamic markings like mp and p , and articulations like accents and slurs.

21

Four staves of musical notation for a string quartet. The notation includes eighth and sixteenth note patterns, dynamic markings like p and mp , and articulations like accents and slurs.

4

23

C

25

27

30

D

sub *f*

f

33

f

37

E

#

51

6

40

F

43

G

46

49

52

H

55

58

I

mf

mf

mf

mf

mp

f

62

f

f

f

f

7. Zaključak

Ideja je ovoga rada bila prikazati da suvremena glazba može biti i zanimljiva i uzbudljiva – a za to ne treba biti u uobičajenome tonalnom sustavu. Vrednovanje moderne glazbe može biti vrlo izazovan zadatak jer se inovacije u svijetu glazbene umjetnosti često susreću s inicijalnim otporom. Osim same skladbe, koju sam se trudio skladati što *pitkije*, važnu ulogu ima i prikaz formalne strukture cijelog djela da bi slušatelj dobio uvid u njegov tijek. Prikaz formalne strukture djela služi za njegovu lakšu analizu, ali i kao pregled nekih od modernih skladateljskih tehnika. Od 2. do 5. poglavlja primjeri su prikazani u zvučnome opsegu da bi se lakše moglo pratiti odnose između dionica i realni zvuk. Partitura je namijenjena izvođačima, a u prilogu se nalaze i pojedinačne dionice svakoga instrumenta.

Ovo je djelo za mene predstavljalo velik korak u svijet kompozicije, grane koju bih svakako volio nastaviti proučavati i u kojoj bih želio nastaviti razvijati svoje vještine. Sama pomisao na beskrajne mogućnosti skladanja vrlo je uzbudljiva – što se sve može skladati, za kakve sve sastave, u kakvim strukturama, glazbenim vrstama...

8. Literatura

- Despić, D. (1986). *Muzički instrumenti*. Univerzitet umetnosti u Beogradu. Beograd.
- Harnoncourt, N. (2005). *Glazba kao govor zvuka*. Algoritam. Zagreb.
- Howard, J. T. i Lyons, J. (1958). *Modern music: A popular guide to greater musical enjoyment*. 1. izdanje. Crowell.
- Kohoutek, C. (1984.). *Tehnika komponovanja u muzici XX veka*. Univerzitet umetnosti u Beogradu. Beograd.
- MusicalMag (2024). *All Types of Saxophones Explained*. <https://musicalmag.com/different-types-of-saxophones/> (pristupljeno 12. rujna 2024.).
- Skovran, D. i Peričić, V. (1977). *Nauka o muzičkim oblicima*. Univerzitet umetnosti u Beogradu. Beograd.

9. Sažetak

Ovaj rad sadrži partituru i prikaz formalne strukture djela koje sam skladao, kompozicije naslovljene *Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona*. Riječ je o višeglasnome djelu koje se temelji na glazbenim oblicima tipičnima za baroknu glazbu, a koji su skladani pomoću modernih skladateljskih tehnika poput atonalnosti, punktualizma, složenih mjera i slično. Misao vodilja bila je stvoriti moderno klasično djelo koje je dinamično i uzbudljivo. Djelo je napisano za kvartet saksofona, s time da svaka dionica predstavlja *samostalan glas* koji sačinjava dio višeglasja. Od 2. do 5. poglavlja donosi se prikaz formalne strukture djela, gdje se primarno predstavljaju korištene skladateljske tehnike i prikazuje se djelo „in C”. Partitura u 6. poglavljiju zapisana je u prikladnim transpozicijama.

Ključne riječi: kompozicija, moderna glazba, kvartet saksofona, atonalnost.

9.1. Summary

This work contains the parts and analysis of a composition I composed, titled *Prelude, Passacaglia and Fugue for saxophone quartet*. The composition is polyphonic, based on musical forms from baroque music made with modern composing techniques, such as atonal themes, minimalism, complex time signatures, etc. The idea was to create a modern classical piece that is fast-paced and exciting. The piece is made for a saxophone quartet with the idea that every saxophone presents 1 free voice contributing to the polyphonic nature of the piece. Chapters 2 – 5 deal with the analysis of the piece, focusing on the techniques used in composing and presenting the piece „in C“. The parts in Chapter 6 are written in the appropriate transpositions.

Keywords: composition, modern music, saxophone quartet, atonality.

10. Prilog: Dionice kompozicije Preludij, passacaglia i fuga za kvartet saksofona

Soprano Saxophone

Preludij

Ivan Haubrih

The musical score for 'Preludij' by Ivan Haubrih is composed for soprano saxophone. It features ten staves of music with the following characteristics:

- Staff 1:** Key signature of B-flat major (two flats). Time signature 2/4. Dynamics: *f*, *mf*. Tempo: $\text{♩} = 170$.
- Staff 2:** Key signature of E major (no sharps or flats). Time signature 2/4. Dynamics: *mp*, *mf*.
- Staff 3:** Key signature of E major. Time signature 2/4.
- Staff 4:** Key signature of B-flat major. Time signature 2/4. Dynamics: *f*, *mf*.
- Staff 5:** Key signature of E major. Time signature 2/4. Dynamics: *mp*.
- Staff 6:** Key signature of B-flat major. Time signature 2/4.
- Staff 7:** Key signature of B-flat major. Time signature 2/4. Dynamics: *mf*.
- Staff 8:** Key signature of E major. Time signature 2/4.
- Staff 9:** Key signature of E major. Time signature 2/4.
- Staff 10:** Key signature of B-flat major. Time signature 2/4. Dynamics: *p*. Text: 'rubato Alt **tempo primo**'.

Alto Saxophone

Preludij

Ivan Haubrih

The musical score for Alto Saxophone consists of ten staves of musical notation. The tempo is indicated as $\text{♩} = 170$. The instrumentation includes an Alto Saxophone. The score features various dynamics such as *f*, *mf*, *mp*, and *p*. Performance instructions include *rubato* and fingerings like '6'. The score is divided into measures numbered 1 through 57.

Measure 1: $\text{♩} = 170$. Dynamics: *f*, *mf*.

Measure 9: Dynamics: *mp*, *mf*.

Measure 15: Dynamics: *mf*.

Measure 22: Dynamics: *f*, *mf*.

Measure 28: Dynamics: *mp*.

Measure 34: Dynamics: *mf*.

Measure 41: Dynamics: *mf*.

Measure 47: Dynamics: *p*.

Measure 53: Dynamics: *p*. Measure number 2 is indicated above the staff.

Measure 57: Dynamics: *mp*. Instruction: *rubato*. Fingerings: '6'.

2

58 **tempo primo**

The musical score consists of two staves. The top staff begins with a forte dynamic (f) and shows a sequence of eighth-note chords. The bottom staff begins with a half note and continues with a series of eighth-note chords.

64

Tenor Saxophone

Preludij

Ivan Haubrih

The sheet music for Tenor Saxophone features ten staves of musical notation. Staff 1 starts at $\text{♩} = 170$ with dynamic *f*. Staff 2 begins at measure 9 with dynamic *mp*, followed by *mf*. Staff 3 starts at measure 16. Staff 4 begins at measure 23 with dynamic *f*, followed by *mf*. Staff 5 starts at measure 28 with dynamic *mp*, followed by *a la waltz*. Staff 6 begins at measure 34. Staff 7 starts at measure 42 with dynamic *mf*. Staff 8 begins at measure 50 with dynamic *f*, followed by *rubato Alt*. Staff 9 begins at measure 58 with dynamic *f*, labeled **tempo primo**. Staff 10 begins at measure 63.

Baritone Saxophone

Preludij

Ivan Haubrih

$\text{♩} = 170$

8

16

23 $\text{♩} = \text{♪}$

28 $\text{♩} = \text{♪}$ a la waltz

35

43

50 rubato Alt

58 tempo primo

63

Soprano Saxophone

Passacaglia

$\text{♩} = 82$

8

14

mf mf

21

29

35

40

48

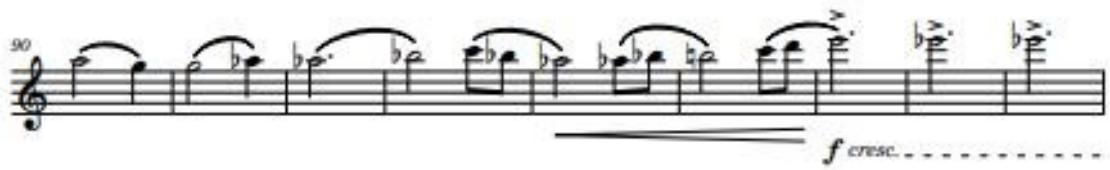
55

ff mf

71

2

2

Alto Saxophone

Passacaglia

$\text{♩} = 82$

8

mf — *p*

14

mf — *mf*

21

f *mf*

28

35

40

49

p

55

mp

62

mf

The music is composed of ten staves of musical notation for alto saxophone. The first staff begins with a dynamic marking of *mf* and ends with *p*. The second staff begins with *mf* and ends with *mf*. The third staff begins with *f* and ends with *mf*. The fourth staff contains a tempo marking of 3. The fifth staff contains a tempo marking of 3. The sixth staff contains a tempo marking of 3. The seventh staff begins with *p*. The eighth staff begins with *mp*. The ninth staff begins with *mf*. The tenth staff begins with *mf*. The music features various rhythmic patterns, including eighth-note and sixteenth-note figures, and includes slurs and grace notes.

2

Tenor Saxophone

Passacaglia

$\text{J} = 82$

8

14

21

29

35

41

49

55

62

70

mf p

mf 3

3 3

3 3

p

mp

mf ff mf

2

2

79

Measure 79: Treble clef, 3/4 time, key signature of one flat. The tempo is indicated as $\text{♩} = 60$. Measure 79 consists of six eighth-note pairs, each pair connected by a curved brace. The first three pairs have a sharp sign above them, and the last three pairs have a flat sign above them. Measure 80 begins with a sharp sign above the first note. The dynamic marking *mf* is placed below the staff.

90

Measure 90: Treble clef, 3/4 time, key signature of one flat. The measure starts with a sharp sign above the first note. It contains a series of eighth notes with various sharp and flat signs above them. A dynamic marking *f cresc.* is placed below the staff.

100

Measure 100: Treble clef, 3/4 time, key signature of one flat. The measure starts with a sharp sign above the first note. It contains a series of eighth notes with various sharp and flat signs above them. A dynamic marking *(cresc.)* is followed by *ff*.

Baritone Saxophone

Passacaglia

$\text{♩} = 82$

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

15 23 31 39 44 51 58 64

mf *f* *mf* *f* *f* *mp* *mp* *f* *ff* *mf*

2

72

79

d. = 60

f

87

95

f cresc.

ff

attacca

Soprano Saxophone

Fuga

A musical score for Soprano Saxophone, featuring a fugue structure. The score consists of ten staves of music, each starting with a different letter (A, B, C, D, E, F, G, H, I) indicating a new entry. The tempo is marked as $\text{♩} = 67$. The key signature changes frequently, indicated by various sharps and flats. Dynamics such as *f*, *p*, *mp*, and *mf* are used throughout the piece. Measure numbers are provided at the beginning of each staff: 9, 15, 19, 27, 32, 38, 45, 51, 56, and 62.

The score is organized into ten staves, each representing a different entry:

- Staff A:** Starts at measure 9. Dynamics: *f*, *mp*.
- Staff B:** Starts at measure 15. Dynamics: *p*.
- Staff C:** Starts at measure 19. Dynamics: *p*.
- Staff D:** Starts at measure 27.
- Staff E:** Starts at measure 32. Dynamics: *mf*, *f*.
- Staff F:** Starts at measure 38. Dynamics: *mf*.
- Staff G:** Starts at measure 45. Dynamics: *mp*.
- Staff H:** Starts at measure 51. Dynamics: *mf*, *mf*.
- Staff I:** Starts at measure 56. Dynamics: *mf*.
- Staff J:** Starts at measure 62. Dynamics: *f*.

Alto Saxophone

Fuga

The musical score consists of six staves of music for Alto Saxophone, each labeled with a letter and a measure number. The tempo is indicated as $J = 67$. The key signature changes throughout the piece.

- Staff A:** Measures 3-7. Dynamics: f , mf , 3 .
- Staff B:** Measures 10-14. Dynamics: p , 3 .
- Staff C:** Measures 20-23. Dynamics: p .
- Staff D:** Measures 28-31. Dynamics: p .
- Staff E:** Measures 35-38. Dynamics: f .
- Staff F:** Measures 40-43. Dynamics: 2 .

2

G

46

H

52

I

57

63

Tenor Saxophone

Fuga

A musical score for Tenor Saxophone, featuring six melodic fragments (A-F) labeled with boxes. The score consists of ten staves of music, each with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of common time (indicated by a '4'). The fragments are as follows:

- A:** Measures 1-4. Dynamics: *f*, *mf*. Measure 4 ends with a fermata.
- B:** Measures 5-8. Measure 8 ends with a fermata.
- C:** Measures 9-12. Dynamics: *p*.
- D:** Measures 13-16. Measure 16 ends with a fermata.
- E:** Measures 17-20. Dynamics: *mp*.
- F:** Measures 21-24. Measure 24 ends with a fermata.

2

G

H

I

Baritone Saxophone

Fuga

The sheet music consists of eight staves of musical notation for Baritone Saxophone. The tempo is indicated as $\text{♩} = 67$. The first staff begins at measure 6 with dynamic f . The second staff begins at measure 10 with dynamic mf . The third staff begins at measure 13 with dynamic mp . The fourth staff begins at measure 22 with dynamic mp . The fifth staff begins at measure 29 with dynamic mp . The sixth staff begins at measure 34 with dynamic f . The seventh staff begins at measure 41 with dynamic mf . The eighth staff begins at measure 45 with dynamic f . The ninth staff begins at measure 49 with dynamic mf . The tenth staff begins at measure 52 with dynamic mf . The fragments are labeled as follows:

- A**: Measures 6-11
- B**: Measures 13-19
- C**: Measures 22-27
- D**: Measures 29-34
- E**: Measures 34-39
- F**: Measures 41-46
- G**: Measures 45-50
- H**: Measures 49-54

2

